

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 13. Christus electum, in ignem conuersus ambulabat inter animalia,
complens vaticinia prophetarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

gna debeas admirari vel quæ prædixerunt, ac de Christo præfigurari, vel accuratam diligentiam qua Christum cuncta complectere comperimus. Quæras, qui fieri possit tot tantaque tantillo posse tempore adimpleri, an æmulus erigit ædificium, cuius fundamentum calamo in charta describendo, quinque annorum millia imensa sunt, iter percurrere tam longum, ut ad eius leucatum suppurationem pluma eique sapientissimi requirerentur Arithmetici, quales Prophetas fuisse iudicamus? Vnum ex illis audiamus respondentem: *Cum veneris quasi flammam violentam, quem spiritus Domini cogit.* Itaque gradum accelerat, diuino percussus spiritu, ut timore discipuli percellantur.

§. 13. *Christus electrum, in ignem conuersum ambulabat inter animalia, complens vaticinia prophetarum.*

11 **H**oc inter maiora Dei censetur miracula, quod in Christi passione contigit. Ignoscat mihi Deus, quanta in actu oculi percipitur regni, tot tamque vanas pertranstulit stultitias, quales Prophetæ præfigurant, ut omnem excedant numerum, quod ut prælati sumus, solummodo ad illas digno designandas, quinque mille annorum decursus requireretur, omnes autem octodécim horarum decursus permeant.

Nec miror, amor eum excitabat diuinitus, qui ignis est, cuius motus sunt vehementissimi. Ex his credo me posse declarare visionem, illam sæpius repetitam, nec minus difficilem Ezechielis. Vidi hic electrum, id est (teste D. Gregor.) pretiosum lapidem, ex auro & argento confectum, miræ venustatis. Erat hoc electrum in medio quatuor animalium, vni facies erat vituli alteri leonis, alteri hominis, & quarto aquilæ. Omnia verò potentissimo ardebant igne, de quibus sic vates ait, *Emittentur scintillæ, quasi arsi candentis.* In horum medio electrum hoc ambulabat tanta celeritate, ut iam esset cum illo vnum animal, iam alterum ei congregaretur, nunc ad alterum reuertebatur, vno verbo: *Erat visio discurrens, in medio animalium.* q. d. Fieri posse negares tantum corpus inter animalia tam celeriter discurrere, res erat digna spectaculo, ambulabat, hinc inde discurrebat, quasi quid si esset imaginarium, aut mentis cogitatio. Quis illud tam festinato propellebat? *Ne miseris, erat hic lapis pretiosus igne flam-*

maque circumfusus: *De medio ignis quasi species electri.* Si vel parum ignis pulveris tormentaj, glandem impellat ferream, viginti quinque librarum, tanta volat per aëra celeritate, ut mentis esse videatur cogitatio, & corporis fugiat infescentes oculos, quid non audentissimus, ac vehementissimus instar fulguris, ignis operaretur? talis autem erat, quo mysticus hic lapis inardesceret. Papæ, quale mysterium, mysterium celeste, mysterium diuinum, lapis pretiosus Christus est Deus & homo, ex auro Diuinitatis & humanitatis argento confectus: *Deus & homo vnum est Christus.* Ecce lapis electri celesti discurret inter ferocissima animalia: *Ecce ascendimus &c. & filius nominis, tradetur Principibus Sacerdotum, & tradent eum gentibus &c.*

Expende quæso, graphicam Christi carnificum hestimque descriptionem, perpende animalium figuras, primo vituli, quo sacerdotes, digito monstrat inquit D. Ambrosius quorum erat officium vitulos ac boues immolare: *Quot Luc. eorum hic numerus fuit. Circumdederunt me vi. Ps. 21. 13. tulu multu tauri pingues obsederunt me.* Secunda figura erat Leonis, hoc scruissimos intellige Pontificum ministros, quibus, cum eum in tuo concilio ipsa qua capiebatur nocte contumellis affectissent, tradiderunt, ut eum visum in aurora irrisionibus, portisque acerbissimis cruciarent: *Susciperant me sicut leo paratus ad prædandum.* Tertia faciem hominis referebat. Adest Herodes, homo ad noua intentus, mirabilium audis, videre Christum ex vana inhiabat curiositate. Ultima facies aquilam exprimebat, nempe Pilati præsidem Romani imperij, cuius aquila signum referebat. Ecce tibi quatuor hæc animalia, miro concentu à Davide decantata, *Quæro fremue. Ps. 21. vnu gentes & populi meditati sunt inania, assistent vnu Reges terra, & Principes conueniunt in vnu, aduersus eum. Gentiles, Iudæi, Reges, & Principes.* En quæ crudelia animalia, rabie malitiosa fuerunt, in Christum scintillas quasi æris candentis emittunt, lapidem verè celestem, quam rectè talis inter terrena hæc discurret animalia, medio eum cum boue vides, id est in concilio Sacerdotum, quem in medio constitutum diis parant vrgere contumellis falsisque insimulare testibus, & velut immanes tauri, Deo claudunt oculos, ut omni seposita pietate Christum cæco verberare fatigent duriori, (a) Medio illum (a) *Palos de cægo.* inter ministros cõsideras Pontificum, qui eum alapis cedunt, eius oculos velo obcecant, idus in genas faciemque ingerunt, irrisores: *Quis est qui te percussit?* Nunc atque Herodi,

quis:

qui cum exercitu spretum illucit & veste candida induit ut mortem. Nunc in pratorio discurre Pilati, à quo flagellis iubetur cedi, spinis coronari, miteri, cruce suspendi. O quam prope de vno ad alium discurre iudicem, ut pluribus diebus opus fuisset ad id, quod in singulis agebatur tribunalibus: cum tantummodo, ut illi qui novies mille verbera infligebantur, dies integri requirerentur. Modo ut spinis coronaretur, illa quæterentur, illa texerentur. Tot tribunalia, tot conilia, tot congregationes. Discurrebat velut ab alio vehementius impulsus de iudice ad iudicem, quod exitus sane verbis exponit vates Evangelicus: De

Isai. 53. 8.

*angustia, & de iudicio sublatu est. Agitatum eum trahunt. Quis te, lapis à caelestis tanta ducit festinatione? Quis te propellit, qui quasi ab altero propulsus, tam celer per omnia discurre? Sublatu est. Non eum miles ducunt, nec trahit furor satellitum, non impellit rabies Iudeorum: amor ducit, trahit impellit igne figuratus, quo circumvolutum apparuit e cœtrum: Erat visus discurrens in medio animalium. Tanta pertransit velocitate, ut omnia pertranscat, nec vllum genus omittat cruciatus; silit autem & moram trahit in cruce: exclamans: Consummatu est: Tam cito tantum opus consummasti? Tam illo tempore tot percurristi regiones? eum amor excitavit. Hic luce clarius patet quam tepido tu exciteris amore: luce clarius patet, quam ardens in pectore tuo amor ad terrena excitetur, cum in illis parvo tempore multum proficias itineris infatigatus. Quot itinera in tuo hoc processu, & tensione, delicias percurristi? Sed eheu quam pauca in Dei famulatu quam parum in hoc progressus? Quid loquar de vigilijs, disciplinis, elemosinis, operibus tuis impensis inimicis? Ignis non ardet in pectore tuo. Accendat illum Christus, qui potens est ipsam tuam accendere, & ipsas aquas in ignes commutare. O Domine, clamat Isaias, veni, accere, & nostram operare redemptionem, ignis ille divinus amoris, nostra liquefaciet pectora licet rupibus duriora, nostraque accendet corda aquas licet congelatis frigidiora: & ipsa ut ignis inardescant vehementius: *Isai. 64. 1.* *visam dirumpes calos, & descenderes etc. à facie tua montes destuerent, sicut exustio ignis inardescerent, aqua arderent igni etc.**

§. 14. De Filio hominis. *Que de se scripta erant. Christus implevit, sup. rest. ut tu, que te tangunt, in plenis sicut Elisca.*

Alind quoque nobis indicat Christus in his verbis: *Eec ascendetis etc.* Quod autem hoc: *Consummabuntur omnia, que scripta sunt pro Prophetis de filio hominis.* Hoc est quidquid ad eum spectabat facie: dum ad nostram omnium redemptionem: at non illud quod a nos spectat, hoc quippe nobis incumbit faciendum. O Lutere perfide, curate monache, qui dicis & doces, tibi tibi superesse agendum ad opus tuæ redemptionis, cum iam Christus perfectissime nos redemerit, & quidquid illa requirebat impleverit, iam ex ore eius audivimus: *Consummatu est.* Fateor, omnia consummavit, sed ex parte sua: hoc enim: *Consummatus est in cruce prolatum ex illo oportet declarari, quod modo ait: Consummabuntur omnia:* hoc pergens in rete prout ipse exposuit, dum addit: *De filio hominis.* Ita illud *Consummatus est* pari moderatione intelligitur: *De filio hominis.* *Consummatus est.* Quod id quod ad me spectabat, ego ex parte mea satisfeci, superest, ut quod ad te spectat, exequaris. Egrege, nec nimis familiaris est illa D. Augusti similitudo. Composita apothecatis medicinam saluberrimam, potionem purgativam, qua non alii humores effluunt expellantur, & opera redeat valetudo. Quibus momentis illam composuit, ex eius parte iam perfecta est medicina: reliquum est, v. & tu agas quod tui est, illam ebibas: parum namque tibi predesset, si ab ipso compositam, vas huc infusam pretioso, tu illam tantummodo intuereris, nec sumeres, nec incorporates: *Poculum immortalitatis (ait) quod ex divina virtute, & humana infirmitate confectum est, si non bibitur non proficit.* O potentissimum medicamentum, o potionem efficacem quam nobis composuit divinus ille medicus, expurgandis cunctis nostris criminibus aptissima: *Purgativam peccatorum faciens.* Dixerat prout D. Paul, postmodum verò: *Ad multorum exhorrenda peccata. Id est expellenda crimina, que profundissimis cordum puteis absconduntur.* Ex se efficacissima est, nemo dubitat, attamen: *Si non bibitur, non prodest.*

Adduco vobis D. Chrys. Rom. de centem, quæ ratione nobis Dei beneficia, sanguis, mors. Sacramenta sint saluti nostræ profutura. *Quod*

cec)